

ОТОРИНО РЕСПИГИ започва своя път в музиката в Болоня в първите години на XX век. Отличава се с изумително майсторство в боравенето с оркестровия колорит, което кристализира в неговите поеми за оркестър. Установява се в Рим, там са успешните премиери на Концерта му за пиано, на „Ноктурно“ за оркестър, на комичната опера „Енцо“, но най-вече се старее да улови онзи декадентски дух на италианската столица от поемите на Габриеле д'Ануцио. Създава своите прочути „Римски пинии“ и „Фонтаните на Рим“. Става професор по композиция в Академията „Санта Чечилия“ и дори за кратко е неин директор. Респики е голям почитател на бароквата музика, най-вече италианската, една от най-изпълняваните му творби са трите поредици „Антични арии и танци“; но той също така редактира и връща към живот много от творбите на Монтеверди, Фрескобалди, Тартини и Витали. Камерните творби на Респики все повече присъстват в концертните програми. Неговият клавирен квинтет е от ранните му години, в него се усещат отблясъци от музиката на Йоханес Брамс и Цезар Франк. На пианото е поверил най-важната роля в тази творба. Респики, който макар и да започва музикалния си път като цигулар и виолист, по-късно започва сериозно да свири и на пиано.

Третият италиански композитор в програмата отново е **ЛУЧАНО БЕРИО**, водеща фигура сред представителите на музикалния авангард на XX век не само в Европа, но и в света. През 60-те години той се мести да живее известно време в САЩ, установява се в Ню Йорк и преподава в Джулиард скул и Харвард. Завръща се в Италия едва през 1972. Междувременно Пол Маккартни от „Бийтълс“, в търсене на вдъхновение и нови хоризонти, започва да се запознава с музиката на модернистите в музиката като Щокхаузен, Джон Кейдс и Лучано Берио. През 1966 Маккартни посещава лекция на Берио в Италианския културен институт в Ню Йорк и тогава двамата се срещат, макар и съвсем за кратко. Оказва

се, че и Берио е заинтригуван от музиката на Бийтълс. Година по-късно той не само прави аранжimenti на няколко техни песни за сопраното Кати Бебериян, но и публикува хвалебствена статия за „Бийтълс“ в най-таченото по онова време издание за нова музика.

Френски композитор от **гръцки произход**, роден в Румъния – това е **ЯНИС КСЕНАКИС**. Само три години по-голям от Лучано Берио, той е друг ключов представител на музикалния авангард. Ксенакис е не само композитор, но и архитект и математик, и това оказва голямо влияние върху музиката му, която е базирана на математически системи за вероятности и която той създава с помощта на електроника и компютри, бидейки един от пионерите в тази насока. Ксенакис е роден в богато гръцко семейство в Браила, но когато е на 10 се местят в Гърция. Той завършва Технологическия университет в Атина, после участва в гръцката съпротива по време на Втората световна война, където губи едното си око. Принуден е да емигрира в Париж, където работи с емблематичния швейцарско-френски архитект, известен под името Лео Корбюзие. През 50-те години навлиза в света на композирането, насочван е от Дариус Мийо, учи също при Оливие Месиен, който пък го окуражава да започне да композира на базата на математически модели. Така Ксенакис създава свой стил, базиран на математически и архитектурни принципи и на игрови теории, който го отправя в предните редици на френския авангард, независимо че не е част от никоя група или школа. Остава сериозно музикално наследство – предимно за оркестър – и различни комбинации от инструменти. Има дългогодишно сътрудничество с Парижкия инструментален ансамбъл за съвременна музика. През 1966 създава своя Училище за математическа и автоматична музика. Янис Ксенакис е композитор със свой собствен път, който го прави знакова фигура в европейската култура.

Програмата изготви Лилия Големинова

Международен симпозиум
„Музиката на Средиземноморските страни“

КОНЦЕРТ III
Музиката на Италия, Гърция, Турция,
Франция и България

с произведения от
МАРИН ГОЛЕМИНОВ,
УЛВИ ДЖЕМАЛ ЕРКИН,
АЛЕСАНДРО СОЛБИАТИ,
ОТОРИНО РЕСПИГИ, ЯНИС КСЕНАКИС,
ЛУЧАНО БЕРИО

С любезното съдействие на

Австрийски културен форум
София

4 септември (четвъртък) 19.00 ч. Градска художествена галерия - Варна

Сканирайте този QR код и участвайте в проучване на публиката на Международен музикален фестивал „Варненско лято“

ПРОГРАМА

МАРИН ГОЛЕМИНОВ (1908 – 2000)

Пет скици за струнен оркестър

Детска игра – Жетва – Танц – Приказка – Хороводна

Борусан квартет

Esen Kivrak (цигулка)

Nilay Sankar (цигулка)

Efdal Antul (виола)

Poyraz Baltacigil (виолончело)

УЛВИ ДЖЕМАЛ ЕРКИН (1906 – 1972)

Клавирен квинтет

Moderato - Ritmico - Adagio - Allegro Vivo

Борусан квартет и Гьокхан Айбулус (пиано)

АЛЕСАНДРО СОЛБИАТИ (1956)

Соната за пиано

Емануела Пиемонти (пиано)

ОТОРИНО РЕСПИГИ (1879 – 1936)

Клавирен квинтет фа минор

Allegro – Andantino – Vivacissimo

Емануела Пиемонти (пиано)

Емануел Копей (цигулка)

Красимир Щерев (цигулка)

Дучио Белуфи (виола)

Атилия Чернитори (виолончело)

ЯНИС КСЕНАКИС (1922 – 2001)

Дуо за цигулка и виолончело

Маргарита Настоули (цигулка)

Лоукиа Лоулаки (виолончело)

ЛУЧАНО БЕРИО (1925 – 2003)

Песни на Бийтълс

Наталия Степанска (сопран)

и

Фестивален ансамбъл

Красимир Щерев (цигулка)

Белина Фернандес (цигулка)

Марта Потулска (виола)

Рудолф Леополд (виолончело)

Маргарита Калчева (контрабас)

Красимира Аскерлакова (флейта)

Димитър Иванов (обой)

Нейко Бодуров (тромпет)

Боян Бъчваров (клавесин)

МАРИН ГОЛЕМИНОВ е роден в Кюстендил, учи в София, след което заминава за Париж. Там, в **Скола Канторум**, негови преподаватели са Венсан д'Енди, Пол дьо Флем, Албен Бертлен. Специализира в Мюнхен. След завръщането си в България пише танцовата драма „Нестинарка“, с която става прочут за една нощ и поставя началото на един дълъг творчески път. Живее 91 години, печели много големи международни отличия, става професор по композиция в София, музиката му е изпълнявана на пет континента и днес продължава да е сред най-свирените български композитори. **Петте скици** са емблематично за българската култура произведение, което Големинов композира през 1952 година. Петте контрастни части съчетават изчистени елементи от българския фолклор, западноевропейското знание и можеже, натрупано в Париж и Мюнхен и уникалния разпознаваем изразен музикален език на Големинов.

Както Големинов е от второто поколение български композитори, които оформят националната композиторска школа, така и **УЛВИ ДЖЕМАЛ ЕРКИН** (роден само две години по-рано) е член на ключовата за турската музикална култура група от композитори, които ще станат известни като „**Турската петорка**“. Те дават насоката, в която ще се развива музиката в новосъздадената турска република, отличават се с използването на елементи от турския фолклор и впитането им в творби, написани в най-добрите западноевропейски традиции. Улви Джемал Еркин учи в Париж пиано и композиция – в **Парижката консерватория** и в Екол Нормал, като негови преподаватели са Жан и Ноел Гайон и Надя Буланже. Връща се в Турция през 1930 и има плодотворна кариера като композитор и преподавател, печели големи национални и международни отличия, а самият Алфред Корто го окуражава за написването на Концерта му за пиано и оркестър. Изобщо пианото е ключов елемент в творбите на Улви Джемал Еркин, но той е и голям майстор в света на камерната музика.

Трима италиански композитори
има в програмата тази вечер

Роденият през 1956 **АЛЕСАНДРО СОЛБИАТИ**, възпитаник на Миланската консерватория, специализирал в Сиена при Франко Донатони, е сред най-актуалните имена в италианската музика, писал е произведения по поръчка на Ла Скала, Моцартеума, на Радио Франс и RAI. Авторската му музика е изпълнявана в Австралия, Австрия, Франция, Германия, Португалия, Нидерландия, Швейцария, Великобритания, САЩ. Сред наградите му за композиция е RAI Paganini Prize в Рим за своя Концерт за цигулка. Преподавал е композиция в Болоня, Милано и Авињон, води майсторски класове в консерваториите в Париж и Лион.